

Nowe przepisy

Przegląd Dzienników Ustaw z 2019 r. od poz. 1874 do poz. 2115

Prawo pracy

Ustawa z 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2019, ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych oraz ustawy o Karcie Dużej Rodziny (poz. 1907)

Ustawa zmienia art. 5h ustawy z 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (DzU z 2019 r. poz. 1352) określający przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej, które służy wyliczeniu wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

W zakresie omawianej zmiany ustawa weszła w życie 23 października 2019 r.

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 3 października 2019 r. w sprawie trybu dokonywania oceny pracy nauczycieli szkół artystycznych, szczegółowego zakresu informacji zawartych w karcie oceny pracy, składu i sposobu powoływania zespołu oceniającego oraz trybu postępowania odwoławczego (poz. 1906)

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 6a ust. 12 ustawy z 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (DzU z 2018 r. poz. 967 ze zm.). Zastępuje rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 25 września 2018 r. w sprawie szczegółowych kryteriów i trybu dokonywania oceny pracy nauczycieli szkół artystycznych, zakresu informacji zawartych w karcie oceny pracy, składu i sposobu powoływania zespołu oceniającego oraz trybu postępowania odwoławczego (DzU poz. 1855 ze zm.), które utraciło moc z dniem 1 września 2019 r.

Rozporządzenie weszło w życie 9 października 2019 r.

Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 9 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w niektórych państwowych jednostkach budżetowych działających w ochronie zdrowia (poz. 1925)

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 77³ § 1 ustawy z 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (DzU z 2019 r. poz. 1040 ze zm.). Zmienia tabelę 2 zawartą w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 30 kwietnia 2008 r. w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w niektórych państwowych jednostkach budżetowych działających w ochronie zdrowia (DzU z 2018 r. poz. 2241 ze zm.) określającą stanowiska, zaszeregowanie i kwalifikacje zawodowe pracowników zatrudnionych w Centrum Systemów Informacyjnych Ochrony Zdrowia.

Rozporządzenie weszło w życie 15 października 2019 r.

Rozporządzenie Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z 8 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu wózków jezdniowych z napędem silnikowym (poz. 1948)

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 237¹⁵ § 2 ustawy z 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (DzU z 2019 r. poz. 1040 ze zm.). Zmienia rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z 15 grudnia 2017 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu wózków jezdniowych z napędem silnikowym (DzU z 2018 r. poz. 47).

Rozporządzenie weszło w życie 15 października 2019 r.

Rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 9 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie statystycznej karty wypadku przy pracy (poz. 1972)

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 237 § 3 ustawy z 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (DzU z 2019 r. poz. 1040 ze zm.). Zmienia załącznik nr do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 7 stycznia 2009 r. w sprawie statystycznej karty wypadku przy pracy (DzU poz. 80 ze zm.).

Rozporządzenie weszło w życie 17 października 2019 r.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 11 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (poz. 1995)

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 227 § 2 ustawy z 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (DzU z 2019 r. poz. 1040 ze zm.). Zmienia załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z 2 lutego 2011 r. w sprawie badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (DzU poz. 166). Jednocześnie w § 2 omawianego rozporządzenia sprecyzowano, że rejestr czynników szkodliwych dla zdrowia występujących na stanowisku pracy prowadzony według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia zmienianego można prowadzić według dotychczasowego wzoru.

Rozporządzenie weszło w życie 5 listopada 2019 r.

Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 11 września 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (poz. 1885)

Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 11 września 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o pracy na morzu (poz. 1889)

Zabezpieczenie społeczne

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 25 września 2019 r. sygn. akt SK 31/16 (poz. 1915)

Trybunał Konstytucyjny, po rozpoznaniu skargi kasacyjnej, wyrokiem z 25 września 2019 r. orzekł, że art. 129 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, w jakim — w sytuacji, gdy wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy został złożony przez ubezpieczonego w następstwie odmowy przyznania mu innego świadczenia, związanego z czasową niesprawnością organizmu, ze względu na ustaloną niezdolność do pracy uprawniającą do przyznania renty w trybie art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych — termin początkowy wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy określa na miesiąc, w którym złożono wniosek o jej przyznanie, a nie na miesiąc, w którym złożono wniosek o przyznanie innego świadczenia, jest niezgodny z art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W stanie faktycznym sprawy skarżący w latach 2010–2011 przebywał na zwolnieniu lekarskim i pobierał zasiłek chorobowy, a w 2011 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o przyznanie mu świadczenia rehabilitacyjnego. ZUS odmówił przyznania tego świadczenia, w związku z czym skarżący odwołał się do sądu ubezpieczeń społecznych, który w 2014 r. je oddalił, uznając, iż skarżącemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego nie przysługuje ze względu na trwałą niezdolność do pracy, stanowiącą przesłankę uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W czerwcu 2014 r. skarżący złożył do ZUS wniosek o przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy od 2011 r. Organ rentowy odmówił przyznania tego świadczenia. Decyzja ta została zmieniona przez sąd ubezpieczeń społecznych w 2015 r., który przyznał skarżącemu rentę z tytułu niezdolności do pracy od czerwca 2014 r. (tj. miesiąca, w którym został złożony wniosek o to świadczenie). Wyrok sądu uprawomocnił się w 2016 r. Skarżący zarzucił niezgodność art. 129 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, w jakim przyznaje prawo do wypłaty świadczenia — renty z tytułu niezdolności do pracy — poczynając od dnia powstania do niego prawa, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym złożono wniosek o przyznanie tego

świadczenia, z art. 2, art. 31 ust. 3 i art. 67 ust. 1 Konstytucji.

Trybunał uznał, że realizacja art. 129 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej (zasady, zgodnie z którą świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu) może w niektórych przypadkach prowadzić do skutków godzących w istotę prawa gwarantowanego w art. 67 ust. 1 Konstytucji. Zdaniem Trybunału prawdopodobne są sytuacje, w których w przypadku potwierdzenia przez organ rentowy lub sąd ubezpieczeń społecznych powstania niezdolności do pracy, uprawniającej do przyznania renty, w czasie gdy ubezpieczony ubiegał się o inne świadczenie — renta będzie wypłacana dopiero od miesiąca, w którym złożono wniosek o jej przyznanie. Tym samym ubezpieczony — mimo że chronologicznie wcześniej uruchomił postępowanie przed organem rentowym, ale w sprawie dotyczącej innego świadczenia, które nie zostało mu przyznane właśnie z powodu wykrytej niezdolności do pracy — za cały okres poprzedzający złożenie przezeń wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy pozostaje bez środków do utrzymania.

W ocenie Trybunału art. 129 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej nie czyni zadość zasadzie proporcjonalności i w tym zakresie jest sprzeczny z zasadą sprawiedliwości społecznej oraz zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającymi z art. 2 Konstytucji.

Trybunał podkreślił ponadto, że jego wyrok nie podważa ogólnego mechanizmu przyznawania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na wniosek ubezpieczonego od miesiąca, w którym wniosek został złożony. Niemniej jednak w niektórych sytuacjach — jak w przypadku skarżącego — regulacja taka może okazać się krzywdząca dla jednostki.

Wyrok zapadł w składzie: Mariusz Muszyński (przewodniczący), Grzegorz Jędrejek, Zbigniew Jędrzejewski, Leon Kieres, Justyn Piskorski, Piotr Pszczółkowski, Małgorzata Pyziak-Szafnicka, Stanisław Rymar, Wojciech Sych, Jarosław Wyrembak, Andrzej Zielonacki (sprawozdawca), większością głosów.

Zdanie odrębne złożył Mariusz Muszyński.

dr Agnieszka Zwolińska